

Wojciech Kalinowski

Seminarium w Nowym Jorku na temat architektury i ochrony zabytków w środkowej i wschodniej Europie

Ochrona Zabytków 29/2 (113), 144

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SEMINARIUM W NOWYM JORKU NA TEMAT ARCHITEKTURY I OCHRONY ZABYTKÓW W ŚRODKOWEJ I WSCHODNIEJ EUROPIE

W dniach 28—30 listopada 1975 r. odbyło się w Nowym Jorku seminarium zorganizowane przez Society of Architectural Historians (Stowarzyszenie Historyków Architektury), poświęcone zagadnieniom historii architektury i ochrony zabytków w krajach Europy środkowej i wschodniej. Należy odnotować, że było to pierwsze w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej spotkanie międzynarodowe poświęcone tej tematyce.

Seminarium otworzył dr Adolf K. Placzek, wiceprezydent Society of Architectural Historians i dyrektor słynnej biblioteki architektonicznej Avery Architectural Library przy Uniwersytecie Columbia. Obrady zainicjował prof. dr James Marston Fitch z Uniwersytetu Columbia oraz prof. dr Anabot Senkewitch z Uniwersytetu Maryland. Referaty wygłosili: dr Rainer Knapas (Finlandia): *Key Monuments of Eastern and Western Neoclassicism in Finnish Architecture*;

prof. dr Wojciech Kalinowski (Polska): *Development of Polish Architecture As Seen Through the Nationwide Program of Historic Preservation*;

prof. dr Sena Seku'ić-Gvozdanović (Jugosławia): *Medieval and Renaissance Architecture in Croatia*;

prof. dr Geza Entz (Węgry): *Special Historical Aspects of the Development of the National Architecture of Hungary*;

prof. dr Ludwig Deiters (NRD): *Historic Preservation in the German Democratic Republic*;

prof. dr Oleg Svidkovskij (ZSRR): *The historical Characteristic of the Russian Architectural Heritage and the Problems of Its Relation to Modern City-Planning Practice*;

prof. Eugenia Greceanu (Rumunia): *East-West Meeting in the Medieval Architecture of the Romanian Masonry Churches in Transylvania*.

Zapowiedziane referaty prof. dr. Emanuela Hruški (CSSR) i prof. Milka T. Bliznakova (Bułgaria) nie zostały wygłoszone wobec odwołania przyjazdu referentów.

Należy podkreślić doskonałą organizację seminarium, które odbywało się w salach Carnegie International Center. Dostarczone teksty referatów zostały powielone przed seminarium w osobnej broszurze, co bardzo ułatwiło śledzenie obrad. Do każdego referatu przygotowane były przez pracowników naukowych

uniwersytetów amerykańskich dwa koreferaty, wzbogacające przedstawiane materiały i inspirujące dyskusję. Materiały z seminarium zostaną opublikowane.

Uczestnicy konferencji zostali następnie zaproszeni przez Departament Stanu na dwutygodniowy pobyt w Stanach Zjednoczonych celem zapoznania się z zabytkami architektury miast amerykańskich oraz prowadzonymi pracami konserwatorskimi. W dniach 1—15 grudnia uczestnicy zwiedzili: Nowy Jork, Boston, Salem (Mass.), Newburyport (Mass.), Filadelfię, Williamsburg, Charlestown, Savannah i Waszyngton. Pozwoliło to na ogólne zapoznanie się z problematyką konserwatorską w Stanach Zjednoczonych. Szersze omówienie wyników tego rekonesansu konserwatorskiego opublikowane zostanie w jednym z następnych numerów „Ochrony Zabytków”.

Wojciech Kalinowski

ZEBRANIE POLSKIEJ GRUPY I.I.C.

Po kilkuletniej przerwie, 16 grudnia 1975 r. odbyło się w Warszawie zebranie Polskiej Grupy I.I.C. (The International Institute for Conservation of Historic and Artistic Works).

Na zebraniu przedyskutowano wy-

tyczne do statutu, propozycje do planu pracy na lata 1976—1977 i wybrano zarząd w składzie: doc. Jerzy Wolski (przewodniczący), dr Janusz Lehmann (v-przewodniczący), mgr Bolesław Bielawski (sekretarz). (jl)

OGÓLNOPOLSKA KONFERENCJA ARCHEOLOGICZNO-KONSERWATORSKA WE WROCŁAWIU

Tradycyjnie, od kilku lat problemy ochrony zabytków archeologicznych omawiane są na spotkaniach roboczych we Wrocławiu. Tym razem jednak konferencja w dniach 16—17. I.1976 r. miała szczególny charakter. Stała się bowiem spotkaniem przedstawicieli wszystkich środowisk archeologicznych i forum niezwykle ważnych wystąpień. Jest to zrozumiałe, gdyż problemy ochrony zabytków archeologicznych są sprawami integrującymi archeologów, a sprawna organizacja służby konserwatorskiej jest istotna dla prac naukowo-badawczych prowadzonych przez IHKM PAN, katedry uniwersyteckie, muzea i PP PKZ. Zmiana w podziale administracyjnym kraju dokonana w 1975 r. spowodowała konieczność organizacji nowej siatki konserwatorskiej, również archeologicznej. Celem spotkania we Wrocławiu było m. in. ustalenie wspólnej płaszczyzny działania.

Rangę konferencji podkreślił udział

Andrzeja Benesza — Wicemarszałka Sejmu PRL, Tadeusza Kielana — przedstawiciela KC PZPR, dra Bohdana Rymaszewskiego — Generalnego Konserwatora Zabytków, prof. dra Witolda Hensla — członka rzeczywistego PAN oraz przedstawicieli władz Urzędu Województwa Wrocławskiego: wicewojewody mgr Danuty Wielebińskiej i kierownika Wydziału Kultury mgra Jana Soyty. W czasie dwudniowej sesji przedstawiono referaty, w których poruszono najważniejsze problemy konserwatorstwa archeologicznego.

Prof. dr W. Hensel w referacie *Główne problemy archeologii polskiej w latach 1976—1980* omówił m. in. kwestię roli archeologii we wzbogacaniu patrymonium narodowego, sprawę potrzeby realizacji planowych i nowoczesnych prac wykopaliskowych, powołania archiwów zabytków archeologicznych oraz główne aspekty organizacji służby konserwatorskiej w Polsce. Archeologiczno - Konserwatorskiego

Osiągnięcia i organizację Ośrodka we Wrocławiu, placówki o wyjątkowym znaczeniu i działającej od wielu lat niezwykle intensywnie dzięki pomocy władz wojewódzkich — zaprezentował jego dyrektor, mgr T. Kaletyn. Z kolei prof. dr W. Chmielewski omówił problem tzw. archeologicznego zdęcia Polski łączący we wspólnym działaniu wszystkie środowiska, którego pilna potrzeba wysunięta została przez środowisko konserwatorskie w latach ubiegłych.

Perspektywy rozwoju archeologicznej służby konserwatorskiej przedstawił doc. dr K. Dąbrowski, natomiast problemy ochrony obiektów i relikwów in situ omówił dr W. Błaszczak w referacie *Stan i potrzeby tworzenia rezerwatów archeologicznych w Polsce*.

Wystąpienia te spowodowały ożywioną dyskusję, w której poruszono wiele spraw merytorycznych i organizacyjnych nurtujących od dawna